

NOORD-BRABANDER.

NOMMER 32

'S BOSCH.

DINGSDAG, 15 MAART 1831

Italië.

ROME, den 19 February.

Alhier is alles rustig. Het is opmerkelyk, dat, in den loop van den dag van den 16, in weerwil van de algemeene gisting, en misstegegenstaande de hevigheid der revolutionaire pogingen, de Paus niet heeft willen palaten, om de solemnelle benedictie en de uitdrijving der aisch in de Kapel Sixtine van het Vaticaan te gaan verrigten. Op denzelfden dag is er eene deputatie uit de stad Viterba aangekomen, ten einde aan de voeten van den Paus de verzekeringen te komen nederleggen van de getrouwheid der stad Viterba. Het was ongelukkig het geval niet met alle andere steden der pauselijke staten, en die van Perouse was door de strijdzaamheden van vele vreemdelingen, die uit Rome gevlugt waren, niet kon ontworpen aldaar waren mislukt, geheel en al verlaten. Dit gebeurde ook met de pauselijke bezittingen van Romanie over de Heilige Vader. De Paus heeft den kardinaal secretaris, onder dagteekening van den 19 februari, de volgende proclamatie doen afkondigen:

THOMAS BERNETTI, kardinaal-diaken van de heilige roomse Kerk, van den titel van Sint Cesarea, pro-secretaris van staat van Zijne Heilichheid Paus GREGORIUS XVI, onzen Heere enz.

De gelukkige staat van onzen heer is ter neergeslagen, dat hij zich in de noodzakelijkheid gebragt ziet, om zich met de gestrengheid des regters te wapenen; hij rigt nog eenmaal woorden van de teederste vaderlijke aart, de volken zijner gewesten, welke in de vreeschrikkelijke omstandigheden van den opstand gewikkeld zijn. De Heilige Vader beweent met bittere tranen den strik, waerijn diezelfde volken, onder de heilboten en de hoop van eene verandering van heilstiggen gevallen zijn, op welke zij niets dan zwaardende lasten zouden zien volgen; en, onder die lasten, nog eenmaal de militaire conscriptie, welke de kinderen zou wegrukken uit den schoot der families, die de hoop en de blijdschap van dezelve uitmaakten. Hij stort nog meer bittere tranen over de minachting van onzen heiligen Godsdienst, tegen welke men reeds ziet, dat de eerste slagen gerigt zijn, en die even als de troon, een voorwerp van afkeer is voor diegenen, welke zoo verloofde zamenwerkingen gevonden, bestuurde en ten uitvoer gebragt hebben.

De heilige Vader heeft ook wel eens, welke men uit zekere acten, getrokken heeft, gezien, welke de plaatsbekleeders (vicarissen) van het koninkrijk van Zijne Heilichheid waren, wilde trekken; zijn hij dezelve maar al te bekend, en welke vertegenwoordigers van Zijne Heilichheid naderhand door de opstandelingen weggejaagd of gevangent gehouden werden; maar vooral heeft hij met droefheid vernomen de wreede gewelddadigheden, die gepleegd zijn, ont aan deze zijne vertegenwoordigers ontbertekeningen en acten te ontrukken, welke het niet in hünne magt was toe te staan. Het zijn juist dezelve acten, tegen welke E. H. met luider stem protesteert, en zulks ter oorzaak van derselver nietigheid, en dat hij zich op de regtvaardigheid en de gezonde rade tegen dergelijke aanslagen beroept. De Paus heijvert zich om deze verklaring des te spoediger te doen afkondigen, dan hij wilsbaar zou kunnen worden door het verbreken der banden en eene dergelijke beleediging te ontweeren.

Het is tijd, dat de verraderij en de ongodsdienstigheid in den grond, waaruit zij zijn voortgekomen, wederom gedompeld worden. Dat die bedriegers van een verdoeld volk weten, dat duizenden godsdienstige, moedige en getrouwe onderdanen zich aanbieden, om ter verdediging te snellen van de beleedigde soevereine regten, en dat de Heilige Vader, verzekerd, dat zij, om den goeden tuitlag van eene zoo schoone en zoo heilige zaak te verkrijgen, moedighk alle opofferingen zouden te gemocht gaan, in hen een onbegrensd vertrouwen gesteld heeft. Hij staat op het punt om hen tot het allegen eener proef te roepen, en met de bescherming van God, die voor het geluk zijner Kerk waakt, zal het ontwerp van den goddeloosen vergaan.

Indien deze raad van eene godvruchtige erbarming, waarmede de Heilige Vader eens nieuwe afkondiging beveelt, nutteloos mogt worden, en indien de streken der vijanden van den godsdienst en den troon stoutmoedig de overhand mogten krijgen, dan zal de geestelijke magt, welke hij van God ontvangen heeft, in zijne handen niet krachteloos blijven. Zijn vaderlijk hart zal

verscheurd worden, wanneer hij daarvan gebruik moet maken tegen onderdanen, die eenmaal zijne kinderen waren, die hij nog met eene vaderlijke liefde bemint en die hij aldus bereid is in zijnen schoot te ontfangen; maar het herdoen van Kerk Gods, de fallooze inbreuken op de eerbiedwaardige regten van den Apostolischen Stoel, de opstand der provincien, welke God tot de meest vrije uitoefening van de pauselijke opperhoofdheid in alle overige gedeelten van het heelal, aan de regering van zijn Stedehouder heeft willen toevertrouwen, vereischen de maatregelen, welke de geheiligde wetten voor de onschendbaarheid van het patrimonium der Kerk hebben voorgeschreven. De Heilige Vader vertrouwt in de veronderstelling, dat de volken, welke ongelukkig in het midden der ongeregeltheeden van eenen misdadigen opstand zuchten, en door bewogen zullen worden, die volken, welke men wilde vervreemden van eenen Vader en Vorst, dien zij, tot hün ongeluk, den tijd niet gehad hebben te kunnen kennen; hij wordt versterkt door de zoete hoop van hen weldra vereenigd te zien met die van zijner getrouwe onderdanen, welke onophoudelyk met talloze weldaden overladen worden, en welke dien gelukkigen vrede, de dochter van den godsdienst smaken, van denwelken de volken hun geluk afwachten en van welken de staten kunnen voortverwerven moeten.

Gegeven in het paleis der staats-secretarie, den 18 februari 1831
(Get.) F. KARDINAAL BERNETTI.

Van den 20.

Volgens berichten van de grenzen van Italië van den 20 februari was te Rome alles rustig; de Heilige Vader heeft de besitting op het gemaal en die op het hout op de helft gebragt en het tarief der douanen vermindert. De Paus herdeelt mogelijk te Napels; doch de minister van staat Insigni was met eene zending naar Wenen vertrokken.

Het garnison van Civita Castellana is met een detachement pauselijke troepen versterkt; de burger garde en de romenische troepen waren niet den besten geest bezield. De Heilige Vader had met de grootste plegtigheid de begraafplaatsen van de heilige apostelen Petrus en Paulus gaan bezoeken; in de stad en op het platte land heerschte de volmaakte rust.

Regtstrecksche tijdingen uit Bologna, onder dagteekening van den 22 februari, melden, dat het provisioneel gouvernement reeds de uitwerkselen van eene onvermudde twee dragt tusschen de voornaamste leden ondervond, en dat de ongerustheid voor de approbandering der stad door eene maatregelen van gestrengheid tegen vele pachters uit de omstreken, opgehouden was. Het geweigerd hadden hünne eestwaren op de markten dezer stad op de gewone wijze te brengen. Drie partijen verdeelen de opstandelingen, namelijk: die der italiaansche onafhankelijkheid, met het verdichte ontwerp om alle verschillende italiaansche staten onder de souvereiniteit van den hertog van Reichstadt of van den oudsten zoon van Lodewijk Buonaparte te vereenigen; vervolgens de afscheiding van het hogenesche, Umbrië en eenige andere landen aan den pauselijke staat toebehoorende, om daarvan eene kleine onafhankelijke republiek te maken.

Eindelijk het verkrijgen van eenige politieke en municipale voorregten, over welker getal en aard de vervolgers tot heden het zelfs niet nauwkeurig eens geworden zijn, en dit is het eenige onderwerp, dat eene derde partij schijnt te verlangen, welke partij de talrijkste schijnt te zijn, en die niet opgehouden heeft betuigen van hare getrouwheid jegens den H. Stoel af te leggen. De kardinaal Opizzoni, aartsbisschop van Bologna en gezant van den Paus, was eenige dagen te voren, met alle mogelijke betuigen van eerbied en toegenegenheid, ontfangen. Hij had eene herderlijke en metropolitaansche instructie gezonden, waarhij hij beveelt, niet alleen aan zijne eigene diocesanen, maar aan alle gelovigen zijner geestelijke provincie, diocesanen van de bisdommen van Parma, Plaisance enz., zijne suffraganen, de noodzakelijkheid voor te stellen, voor de eersten, om tot de gehoorzaamheid aan hünne Souverein terug te keeren en voor de anderen den pligt, om in hünne getrouwheid jegens den Heiligen Stoel en jegens het huis van Costenryk te volharden. De hogenesche, modenasche en parmasche boeren gaan steeds voort met veel verwijdering jegens de zaak van den opstand aan den dag te leggen, en de verdeeldheid schijnt in de raden van alle steden, welke in opstand zijn, te heerschen.

Sedert eenige dagen heeft men wel willen beweren van verschillende kanten stellig te weten, dat het warschause bestuur, nadat Praga stormenderhand door de Russen ingenomen was, zich zou onderwerpen hebben. Ook vindt men deswege in een buitengewoon keulsch dagblad drie berigten uit Berlijn, alle van den 3 maart, volgens welke de bedoelde tijding in den morgen van dien dag bij den russischen gezant te Berlijn zoude aangekomen zijn. Praga zou volgens dezelve tweemaal door den graaf *Diebitsch* opgeëischt en vervolgens bestormd zijn, terwijl hetzelfde uit 240 stukken geschut beschoten werd; de Polen hadden zich hardnekkig verdedigd, maar waren desnoctem in geheel verslagen; zoodat Praga door de Russen bezet was. De stedelijke regering van Warschau had daarop aan het bestuur verklaard, dat de ingezetenen niet bereid waren, de hoofdstad te verdedigen en zich daardoor aan de gevolgen van een beleg bloot te stellen, maar zich op genade of ongenade aan de Russen wilden onderwerpen. Hier van zou dan ook aan den generaal *Diebitsch* door een beëtzending kennis gegeven zijn. Ditzou, volgens een dier berigten, den 25, volgens een ander den 26 februari hebben plaats gehad.

Intusschen gewaagt de Pruisische Staats-Courant tot den 6 maart, met geen enkel woord van de aankomst van dergelijke tijdingen te Berlijn, terwijl dezelve intengendeel in haar nummer van 9 maart, zonder eenige aanmerking er bij te voegen, nog berigten uit Warschau van den 1 maart mededeelt, die niet met het bovenstaande strooken en al die verdichte tijdingen loogenstraffen. Zie hier dezelve:

WARSCHAU, 1 Maart.

Deze hoofdstad, welke al de ijsselkledan van bombardement en storm onmiddellijk zeer oogen zag, is door een onverwacht besluit van den russischen veldheer daarvan voor het oogenblik beëtzd geworden; de Russen trekken grootendeels van voor Warschau af, en laten slechts een corps van observatie in hunne stellingen voor Praga achter. Het overschot hunner armee trekt den Weichsel langs, deels noord-westwaarts naar Plock, deels zuid-oostwaarts naar Gora, dus met het duidelijke voornemen, om de rivier, welke Polen negenog in het midden doorsnijdt, op deze beide uven naar Warschau verspreidende punten over te gaan, de zuid-westelijke helft van het koninkrijk te vermeesteren, gelijk het de noord-oostelijke reeds gedaan heeft, en alsdan het van alle onderstauning beroofde Warschau in te sluiten en tot de overgaaft te noodzaken, zonden dat men deze groote stad behoefte te vernielen, of hare bewoners zoo wel als de aanvallende armee aan de verschrikkingen van een straatgevecht behoefte te geven. De veldmaarschalk *Diebitsch* moet zich in persoon bij de afdeeling bevinden, welke de rigting naar Plock genomen heeft. Wat het overschot der poolsche armee betreft, hetwelk dus insgelijks, althans voor een gedeelte, beschikbaar zou worden, om de Russen in de vier nog onvermeesterde wojewoodschappen Mossovie, Sandomir, Kalisch en Krakau te keer te gaan, men acht hetzelfde niet sterk genoeg meer om eenen openen veldslag te wagen, en dus niet berekend om het land met vrucht tegen de Russen te beschermen.

Intusschen neemt de nationale regering zeer sterke middelen tot bevestiging der hoofdstad. Bij een besluit van den 24 is aan den algemeenen gouverneur derzelve, den generaal *Woyczinski*, de uitgestrekte magt opgedragen. Niet alleen mag hij, op eigen gezag, en niemand anders dan hij, alles verordenen wat de verdediging der stad bevorderlijk, en verbieden al wat haar hinderlijk kan zijn, buiten en zelfs binnen de stad alles vernielen, wat de werking van onze artillerie zou kunnen belemmeren of vijands aanvallen begunstigen; maar ook hij alleen heeft eene beslissende stem in den kriegsraad, niettegenstaande dezelve officieren van den hoogsten rang en zelfs den minister van oorlog tot leden zal hebben. Voor een buitengewoon kriegsgericht, hetwelk dezelfde gouverneur zal instellen, moeten door de overheden alle personen gevoerd worden, wier gedragingen men voor de veiligheid der poolsche natie gevaarlijk oordeelt. Dit gericht doet uitspraak binnen 24 uren, en omtrent het vonnis geldt noch heropen, noch genade, doch van de 7 leden zullen 3 genoeg zijn om te spreken, terwijl 5 stemmen tot schuldigverklaring vereischt zullen worden. Al de bepalingen van dit besluit blijven van kracht, zoo lang Warschau in staat van belegering is. — Een ander besluit geeft, zoo lang Polen in staat van oorlog zijn, zal insgelijks eene uitgebreidere, schoon minder volstreckte magt aan de bevelhebbers der wojewoodschappen.

Tot nog toe heeft geen onzer bladen een algemeen en omstandig bericht van den bloedigen slag op den 24 en 25 geleverd. Over het algemeen heeft de generalissimus verboden, dat in de dagbladen voortaan geen andere berigten der kriegsverrichtingen geplaatst zouden worden dan die, welke officieel gegeven zijn, aangemerkt de hand uit deze papieren somwijlen van de heweging des legers kennis geeft. In de nabijheid, waarin de russische armee tot Warschau gestaan heeft, is deze bedenking voorzeker niet zonder grond.

De poolsche bank heeft gisteren bekend gemaakt, dat van heden af de trekking der loten uit de leening van 42 millioen beginnen zal.

De nieuwe opperveldheer *Sizkynoeki* heeft den 1 dezer eene monsterring over de troepen gehouden en dezelve tot volharding aangemoedigd.

De *Courier van Warschau* meldt: « In den afgelopen nacht werden eenige vijandelijke corps, die in de nabijheid van Praga schansen wilden opwerpen, door het vuur der wallen van deze vesting verdreven. Ongeveer 20 kozakken werden kriegsgevangen gemaakt. Ook naar den kant van Lomna hielden onze jagers een vijandelijk corps tegen, hetwelk deze plaats wilde naderen. — Eergisteren vertoonden zich weder eenige kozakken beneden Praga en aan den oever van den saxischen waard; doch zij werden bij elke annadering door het vuur der onzen verdreven en eenigen hunner kriegsgevangen gemaakt. Men zegt, dat er bij Pultusk een gevecht heeft plaats gehad; doch tot dusverre is er geene zekere tijding van ontvangen.

Volgens de *Warschauer Courant*, zijn de russische troepen, na den laatsten slag, achter de zoogenaamde grochowsche zulen teruggetrokken, en houden zij zich thans geheel rustig. Een gedeelte der poolsche armee is weder binnen Warschau gerukt, om zich van zijne inspanning te herhalen.

De *Staats-Courant* meldt: Aan geene zijde van Praga is alles rustig; slechts nu en dan hoort men het schieten der flankeurs en ziet kozakken, die rijshout uit den saxischen waard halen. Men zegt, dat van de Russen 4 stukken geschut verzonken zijn, die zij over het ijs eener gracht naar den saxischen waard wilden vervoeren. Sedert eenige dagen is het weder onstuimig; jacht, sneeuw, dooi weder en stormwind wisselen alkander af; een geluk is het, dat onze troepen niet onder den blooten hemel behoeven te kamperen. De veldmaarschalk *Diebitsch* heeft zijne armee verdeeld; men heeft colonnes naar het noorden en zuid-zien vertrekken. Van de russische garde-corps, hetwelk in december Warschau verliet, heeft men den 25 februari reeds enkele regementen met ons in gevecht gezien. De kriegsgevangenen zeggen, dat bij het laatste gevecht de generaal der artillerie *Suchozanet* een been verloren heeft, en de in Warschau bekende luitenant-generaal *Kiszkun* gesneuveld is. Men zegt ook, dat de generaal *Rozniacki* in het gevecht bij Bialolenka gevallen is.

De luitenant-kolonel *Zawichost*, bevelhebber der troepen, die den kleinen oorlog voeren, heeft berigt gezonden, dat hij den 25 februari te Pulawij eene afdeeling russische dragonders in eenen stal heeft overvallen, en na hevigen tegenstand dezelve heeft genoodzaakt om zich over te geven. Vijf officiers, 250 dragonders, 91 paarden, een fourgon en een amunitie-wagen zijn in onze handen gevallen.

Belgie.

BRUSSEL, 9 Maart.

De afgevaardigden van het groot-hertogdom Luxemburg hebben zich bij den regent begeben, om den staat hunner provincie kenbaar te maken en troepen en wapenen te vragen. De regent heeft hen geantwoord, dat hij, zijnen eed getrouw zijnde, zou en alle maatregelen zou nemen, om de integriteit van het grondgebied te bewaren.

— Gisteren morgen ten tien ure heeft de plechtige installatie van den heer *Gondebien*, als eerste president van het hoog-geregthof te Brussel, in eene plechtige audientie, alle kamers vereenigd, plaats gehad. De procureur-generaal van *Maenen* heeft de inwijdings-redevoering uitgesproken.

De graaf *d'Aerschat* zal, naar men verneemt, naar Londen gezonden worden, om de benoeming van den regent aan het Engelsch kabinet te gaan bekend maken.

— Op den 4 maart is door den heer *Barthélemy*, lid van het congres te Brussel, een brief geschreven aan den heer *Pulmerston*, secretaris van staat voor de buitenlandsche zaken te Londen, nopens de uitdrukkingen en bepalingen, die in de protocolen der conferentie te Londen voorkomen, en waarbij gezegd wordt, dat Belgie zich ten onrechte op een recht beroept, dat alleen aan onafhankelijke staten toekomt, aangezien dat land nog nooit onder het getal dixer staten is gesteld geweest, en tevens over de verdeling der schuld, zonder verhoor van partijen beslist is. — De heer *Barthélemy* tracht door een geschiedkundig verhaal aan te toonen, dat de conferentie, of wel onkundig in de geschiedenis is, of door verkeerde inlichting te overhaastig of met partijdigheid heeft gehandeld. Volgens de aanhaling van gezegden heer, was Belgie, de bakermat van *Karel V*, de 17 vereenigde provincien, voor de 16de eeuw reeds een staat in Europa, die eerbied inboezemde. Onder *Filip II* zijn die 17 provincien in twee gedeelten gescheiden, en ieder gedeelte behield deszelfs regten en vrijheden. De noordelijke vereenigden zich tot een bondgenootschap, en de zuidelijke bleven getrouw aan hunnen Vorst, die wederkeerig de nakoming der bestaande constitutie moest bezweren.

Als een eigenstandige staat, had het deszelfs gouvernement te Brussel, en ontving aldaar de ambassadeurs en ministers der

vreemde Mogendheden, waaronder mijlord Torrington van wegens Engeland een der laatste is geweest; ten allen tijde en vooral na de pragmatieke sanctie van Karel VI, heeft de provincie Luxemburg altijd tot de zuidelijke provincien behoord, en in 1790 bestond tusschen dezelve geen verschil.

Het prinsdom Luik was een niet minder soevereine staat, waarvan de laatste Vorst, nu nog maar kort geleden, is overleden. De heer Barthélémy haalt verder aan, op welke wijze, in 1794 en 1795 deze staten, tja al de 17 oude provincien, en het prinsdom Luik, door Frankrijk zijn veroverd, en eenige vroeger en andere later, met dat rijk zijn vereenigd, geeft een verhaal van al hetgeen tot 1830 is voorgevallen. En bijzonder hoe in de maand september, bij de geheime vergaderingen der staten-generaal het verschil punt der scheiding reeds is behandeld, wanneer door den heer Corver Hooft een plan deswege is voorgesteld, hetwelk het meest volledig was en door niemand werd tegengesproken; de conferentie te Londen had dit plan maar alleen te volgen gehad; volgens hetzelfde zouden de zuidelijke van de noordelijke provincien zijn gescheiden met behoud van ieders oude schuld, en eene verdeling van die, sedert de vereeniging gemaakt was. De heer Barthélémy schijnt het voordeel van den handel op de colonien, onder verplichting van in derzelve onderhoud mede te dragen, als een gunst te beschouwen, en vraagt verder op wiens verzoek de conferentie te Londen, zonder partijen te hooren, beslist heeft? Hij zegt, ongetwijfeld op dat van het hollandsch gouvernement, hetwelk te rechsereen was, omdat men op het einde der maand september het reeds eens was over de scheiding, over de grenzen en over de schuld, dan, en alleen het verschil over de dynastie nog maar moest geregeld worden. In september was de scheiding onder dezelfde dynastie en eenen Koning verzocht; het voorgevallene te Brussel deed daaromtrent eene moeilijkheid geboren worden. Later werd het denkbeeld geopperd om den prins van Oranje, die als gouverneur-generaal over de zuidelijke gewesten te Antwerpen was aangekomen, als Koning van België te benoemen. De leden der staten-generaal, die zich bij Z. K. H. vervoegd hadden, namen op zich, om de noodige voordragt bij het te vergaderen congres te doen. Een samenloop van omstandigheden deed de proclamatie van Z. K. H. van den 16 oktober en het voorgestelde plan, hetwelk de goedkeuring van het kabinet van 's Gravenhage ook niet scheen weg te dragen, in daigen vallen. Het vertrek van den kroonprins en de kort daarop volgende ongelukkige gebeurtenis te Antwerpen deed de verwijdering toemen en het besluit van november geboren worden.

De heer Barthélémy eindigt dit zijn betoog met de veronderstelling, dat na het nemen van laatstgemeld besluit de moeilijkheden nopens de grènsscheiding, over Luxemburg en de verdeling der schuld nader zijn geopperd geworden.

Nederlanden.

HERTOGENBOSCH, 14 Maart.

De hertog van Saxe-Weimar heeft den 4 dezer, te Luxemburg zijne intrede gedaan, in hoedanigheid van burgerlijk en militair gouverneur van dat groot-hertogdom en heeft daarna de volgende proclamatie uitgevaardigd:

PROCLAMATIE VAN DEN KONING VAN HOLLAND.

Wij WILLEM, enz.

Aan allen, die dezen zullen zien of hooren lezen, salut!

Inwoners van het groot-hertogdom Luxemburg!

Wij hebben met regmatige droefheid gezien, dat het eenige volksmenners, door hunne pogingen, getukt is, den in de zuidelijke provincien des koninkrijks uitgebarsten opstand tot in uwe streken te verspreiden.

Uwe getrouwheid en onwrikbare gehechtheid aan uwe vorsten deden u alles kwade voorbeelden wederstaan.

Tegenwoordig heeft een groot aantal uwer zich laten verleiden en naar de stem der oproerigen gehoord. Gij hebt niet nagedacht, dat het groot-hertogdom afzonderlijke betrekkingen heeft, volgens welke hetzelfde een deel uitmaakt van het groot bondgenootschap, dat de volken van Duitschland te zamen verbindt en dat dit verbond, waarbij iedere staat, zekere regten bekomen, insgelijks verplichtingen jegens de gemeenschap op zich genomen heeft, door eenen enkelen staat, welke een deel des geheelens bondgenootschaps uitmaakt, niet willekeuriglijk kan verbroken worden.

Eenige kwaadwilligen, hoopende, door middel van regeringsloosheid en de krachteloosheid der wetten, in hunne haatzuchtige oogmerken, aan welke zij het geluk der staten opofferen, te zullen slagen, mogen u een tijd lang bedrogen hebben, maar wij vertrouwen, dat onze tegenwoordige toespraak en vaderlijke vermaningen u tot uwen pligt zullen terug brengen. Dergelijke taal werd nooit vergeefs tot de Luxemburgers gevoerd.

Met dat inzicht hebben wij de maatregelen genomen, welke

wij bij de tegenwoordige proclamatie ter uwer kennis brengen en tot welke uitvoering wij, voor zooveel des noodt, door het doortuchtig Rijn-verbond zullen worden bijgestaan.

Het beheer der zaken van Het groot hertogdom, aan een afzonderlijk bestuur toevertrouwd, zal voortaan geheel afgescheiden zijn van dat der getrouwe noordelijke provincien van ons koninkrijk der Nederlanden.

De toestand des lands, voor dit oogenblik niet veroorloofende, dat de grondwettige instellingen door de bij u tegenwoordige regerings-persoonen worden ten uitvoer gebragt, hebben wij, in den persoon van Z. D. H. den hertog Bernard van Saxe-Weimar-Eisenach, eenen gouverneur-generaal benoemd, die, van behoorlijke volmagt voorzien, met het hoofd der burgerlijke en militaire besturen zal zijn.

Deze hooge ambtenaar, uw vol vertrouwen en het onze waardig, zal zich met verlichte, uit u midden gekozen mannen omgeven. Haane ondervinding, op eene nauwkeurige kennis des lands en van deszelfs behoeften gegrond, zal hem in de gelegenheid brengen, om, voor het oogenblik, rust en orde te herstellen. Eene op hechte grondsagen gevestigde grondwet, voor uwe plaatselijke belangen en voor die, welke R. aan het Rijn-verbond hechten, geschikt, en met slands voorspoed en eene wettige vrijheid in overeenstemming gebragt, zal onverwijd worden daargesteld.

Een korps militairen, uit getrouwe Luxemburgers en vaders der dwitsche konfederatie aangesteld, zal hem in alle zijne werkzaamheden, betrekkelijk het herstel der rust en der wettige orde, behulpzaam zijn.

Wij koesteren echter de zoete hoop, dat deze gewapende magt eerder noodig zijn zal, om verdoelde, voor het oogenblik door bedriegelijke beloften, tot afval verleide burgers tot hunnen pligt terug te brengen, dan om eene noodzakelijke gestrengheid te bezigen tegen de zoodanigen, welke in den opstand nog ten blijven volharden.

In dat vertrouwen verzekeren wij, bij deze tegenwoordige vergiffenis voor hunne misdaad aan degenen, die tot hunnen pligt terug keerende, bewijzen zullen, dat zij dien slechts in verblindheid hadden verlaten.

De gestrengheid der wet zal alleen gebezigd worden tegen de zoodanigen, welke, lere laatste vermaning in den wind slaande, den wederstand zullen verlengen.

De afscheiding van het bestuur van het groot-hertogdom van dat des koninkrijks der Nederlanden veroorlooft, om voortaan de in het groot-hertogdom gebruikelijke talen, duitsch en fraansch in de publieke zaken te bezigen. Deze afscheiding versterkt ons insgelijks in het voornemen, om, bij de benoeming tot posten en ambten, de inboorlingen de voorkeur te geven.

De waarborg van eene vrije uitoefening van den erfelijkheid en het genot uwer burgerlijke regten maken degenen een onderwerp onzer volstandige bekommring uit.

Het stelsel van belastingen, voor het bestaan van iederen staat onvermijdelijk, zal in overeenstemming met de belangen van land en ingezetenen, mitsgaders van plaatselijke ligging worden gebragt. Het bedrag er van zal aan de werkelijke behoeften evenredig zijn.

Onze gedurige zorgen zullen in het algemeen tot de bevordering der grootste, publieke en particuliere welvaart strekken de regering, die wij komen aan te stellen, zal krachtadig medewerken, om dat doel te bereiken.

Mogen diegenen onder u, welke door trouwelooze raadgevingen weggesleept zijn om kort ondig in den opstand te deelgenot tot hunnen pligt terug keeren; mogen zij, die, met de getrouwe geblevenen, de stem van hunnen Vorst hooren, hem de voor zijn hart zoo droevige noodzakelijkheid besparen, van hen door geweld daartoe te moeten dwingen.

Maar deze noodzakelijkheid, hoe beklagelijk die ook zijn moge, zal onheilbaar, met alle gestrengheid der wet, de zoodanigen treffen, welke deze laatste waarschuwing zonden mogen in den wind slaan, verder in den opstand zonden mogen volharden, of zich met de wapenen in de hand tegen de geconstitueerde magten of tegen de troepen van het Rijn-verbond, gelast om daarvan bijstand te bieden, mogten verzetten.

Gegeven in 's Gravenhage, den 19 februarij 1831.

(Get.)

(get.)

WILLEM,
Van wege den Koning.

C. E. STIEFF.

PROCLAMATIE VAN DEN GOVERNEUR-GENERAAL

Ingezonden van het Groot-Hertogdom Luxemburg!

De politieke toestand des koninkrijks heeft den Koning doen besluiten, om het groot-hertogdom eene afzonderlijke administratie van die der overige provincien afgescheiden, te geven.

Dit bestuur voornamelijk uit inboorlingen bestaande zal met eene volmaakte kennis van het land handelen en steeds het karakter en de behoeften der inwoners in aanmerking nemen.

Het vertrouwen des Konings heeft mij aan het hoofd van dat

behoor geplaatst, inwoner des groot-herzogdoms, ik hoop het
... te verwerven.
De regten van het koninklijk huis op dit land, zoo wel als
deszelfs betrekkingen met het duitsche bondgenootschap zijn,
door de conferentie te Londen, erkend en gewaarborgd. Het
moet slechts van den Koning afhangen, om zijn gezag door de
magt van dat bondgenootschap te doen herstellen; doch hij
heeft a liever den tijd willen laten, om tot wien pligt terug
te keeren, alvorens den last eener militaire bezetting op u te
doen drukken. Ik zal de toetreding of onderwerpingen, die mij
schriftelijk of mondeling zullen worden gebracht, gedurende eene
maand, te rekenen van heden, ontvangen.

Luxemburg, den 5 maart 1831.
B. Hertog van SAXEN WEIMAR.

Met verhaalt, dat de Mogendheden zouden besloten heb-
ben, om den prins van Oranje, des noods met kracht van wa-
penen op den troon van België te plaatsen. Het protocol, waar-
bij dit is bepaald, zijnde daarom geheim zijn, omdat de prins de
Talleyrand nog instructies uit Parijs verwacht. Het is hij zich hier-
in te gedragen hebbe.

De drie te Someren gearresteerde belgische officieren zijn
ontslagen, daar het blijkt, dat zij zich naar den sluiswachter
hadden begeven, om onderzoek te doen naar het geroofde, en
zanzelfen ook schadevergoeding hadden toegezegd.

Den 14 dezer zijn dertien vermaante inwoners uit Brussel,
Gent en Antwerpen aan hun hoofd hebbende den heer van der
Kiet, voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel, te
Lage aangekomen, ten einde eene vergadering van de handel-
maatschappij bij te wonen.

De pastoor van de kerk St. Germain l'Auxerrois te Parijs is op
geder van den heer Drouot, teget van instructie, in vrijheid
gesteld, zonder dat de Kamer van beschuldiging iets ten zijnen
laste bepaald heeft.

De hervormden hadden te Parijs twee kerken, en ten ge-
volge van de bij het charter gewaarborgde vrijheid van de
kerke in onderscheide zaken die stad kapellen aangezig.
De hervormden hebben nu twee kerken, en ten gevolge van de
bij het charter gewaarborgde vrijheid van de kerke in onderscheide
zaken die stad kapellen aangezig.
De hervormden hebben nu twee kerken, en ten gevolge van de
bij het charter gewaarborgde vrijheid van de kerke in onderscheide
zaken die stad kapellen aangezig.

De Douvre heeft den 2 dezer des avonds ten 8 ure eene
ervinge aardbeving plaats gehad, waardoor al de huizen en ge-
bouwten staande op de brugget der stad, in beweging geraakt
en zijde ingesinken zijn. Hierdoor zeer verschrikkt geweest, het
schijnt dat hetzelfde verschijnsel in de omliggende dorpen heeft
plaats gehad. Deze beweging heeft zich ook met zeer veel kracht
in de bergen van Diep doen gevoelen.

Volgens berichten uit Hamburg van den 8 dezer zouden al-
dus berichten ontvangen zijn van eene verandering van minis-
ter in Denemarken.

De hoogte van den Rijn te Kettlen, was den 9 des avonds
ten 6 ure, 24 duim; Prins, maart, zijde 11 duim ge-
vallen in de laatste 2 1/2 uren.
De hoogte van de Waal te Nijmegen, was den 9 dezer 6 el
7 duim; den 10, 6 el 7 duim, en den 11, 6 el 4 duim;
den 12 dezer tenen de Maas den 10 maart 5 el 76 duim; en
den 11, 5 el 84 duim.
Voor deze maal stond het water in de rivier de Dierd, aan
de oeffening van den boom, den 12 maart 1 el 70; den 13,
2 el 10; den 14, 2 el 11 duim boven O.
Wij verhaalen, dat thans de rivieren de Rijn, Waal, Maas en
Dieze alle vallende zijn.

PRIJZEN DER GRANEN TE AMSTERDAM, 11 Maart 1831.

Zwee (slap) 126 b. Pools, f. 3: 133 Kphank, f. 3: 33	Wriess.
118 b. (slap) 120 Pools, f. 3: 118	dite nieuwe f. 7, 67.
118 b. (slap) 120 Pools, f. 3: 118	dite nieuwe f. 7, 67.
118 b. (slap) 120 Pools, f. 3: 118	dite nieuwe f. 7, 67.
118 b. (slap) 120 Pools, f. 3: 118	dite nieuwe f. 7, 67.

LETTERKUNDIGE AANKONDIGING.

BERICHT.

43. Bij A. P. VAN LANGENHUYSEN, Boekhan-
delaar te Groningen, is van de pers gekomen en aan de in-
teekenaars verzonden:

Het eerste stuk van het Tijdschrift DE MORGENSTAR.
In het tweede stukje van dat Tijdschrift, hetwelk reeds ter
perse is en zoodra mogelijk zal worden uitgegeven, worden al
de stukken, betrekkelijk het beruchte proces tegen de heeren
DE LA MENAIS en LAORDAIS gevonden.

Van dit Tijdschrift, zal er maandelijks ten minste ten we-
mer worden uitgegeven van drie tot zes vellen druks. De in-
teekening geschiedt niet voor eene jaargang, maar voor een
Deel; en dertig of veertig vellen maken een deel uit; de in-
teekening voor ieder deel is bepaald op f. 5.00, met de post
vrachtf. 5.25. De in teekening wordt bij de aflevering van
het laatste n. van ieder deel betaald.
De in teekening geschiedt aan alle postkantoren en bij de
voornaamste boekhandelaars, die verzicht worden hunne opga-
ven aan den boekhandelaar en drukker A. P. VAN LANGEN-
HUYSEN, te Lage, in te zenden, ten einde de oplage te regu-
len, wijl er slechts weinige exemplaren zullen worden over-
gedrukt.

Alle brieven en stukken moeten vrachtfrij worden toege-
zonden.
Het tweede stukje zal aan de boekhandelaars en Postkanto-
ren, die geene opgave hebben gedaan, niet verzonden wor-
den.

45. Bij de Boekhandelaars J. P. SOHN, te Amsterdam,
en Gebroeders LANGENHUYSEN, te Groningen, is in den loop
dezer maand uitgegeven:
"TWER BRIEVEN VAN ZIJNE HOOGHEID DEN PRINS ALEXANDER
VAN HOHENLOHE, OVER DE JAREN 1830 — 33."

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.
AMSTERDAM, 10 MAART.

NEDERLANDEN.			
Recepissen, geld 1830	5 pCt.	72 1/2 - 73 1/2	74 1/2
Werkelijke Schuld	5 pCt.	38 1/2 - 39 1/2	38 1/2
Uitgestelde dito			
Kansbiljetten			
Amortisatie-Syndicaat			
Domein Losrenten			
Handel-Maatschappij			
FRANKRIJK.			
Inschrijving op het Grootboek	3	56 1/4 - 57	56 1/2
Certifikaten van dito			
ENGLAND.			
Bij Hope en Co.	5	88 1/2 - 89	88 1/2
Negotiatie 1828	M.	88 1/2 - 89 1/4	89 1/2
Inschrijving op het Grootboek	6	55 1/2 - 56	55 3/4
Certifikaten van dito			
Cert. dito, Hamburg Adm.	18	56 1/2 - 57	56
Dito te Londen genegocieerd			
SPANJE.			
Renten perpetuel			
Neg. bij Hope en Co.		40 3/4 - 41 1/4	41 1/4
Te Parijs en Londen geldem		12 1/2 - 13	13
Coupons		7 1/4 - 8 1/4	8
POLSEN.			
Laten			
Dito			
Certifikaten			
Metaliek		94 - 95	94 1/2
Dito			
Dito te Londen genegocieerd			
Bank-Aktien			
Aandelen f. 100 bij Rotterd.			
Dito			
DANMARKEN.			
Cert. bij Lamman en Bourne	5		
Dito Napoleche Adm.	4	52 1/4 - 53 1/2	53 1/2
Dito te Londen genegocieerd	5		
SWEDEN.			
Negotiatie in Londen	5		
ENGLAND.			
Geconsolideerde			78 1/2

Druckers en uitgevers van den Noord-Brabander.